

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.466/2013/2. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos I. rendű és **II.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos II. rendű felperesnek - dr. D. Magyar László ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen licenrdíj megfizetése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2013. március 4. napján kelt 13.P.20.459/2011/64. sorszámú ítéletével szemben az alperes részéről 66. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, 15 napon belül fizessen meg az I., II. rendű felperesnek személyenként 50.000,- (Ötvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 438.300,- (Négyszázharmincnyolcezer-háromszáz) Ft fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S:

A felperesek és az alperes jogelődje között 1991. október 10. napján hasznosítási szerződés jött létre ("**R**") nevű ...krém gyártására, előállítására, értékesítésére, forgalomba hozatalára. A felek megállapodása értelmében a receptúrát az alperesi jogelőd technikai okokból változtathatta meg, ehhez azonban a másik fél jóváhagyása kellett. A felpereseket a termék árbevétele után 12,5 % licenrdíj illette meg, egymás között 68-32 % arányban. A felek megállapodtak abban is, hogy haladéktalanul tájékoztatják egymást, amennyiben a know-how és a licenc szerinti terméket tökéletesítik, javítják. A hasznosítási szerződés 1993. március 24. napja és 2011. november 14. napja között volt hatályban. A felperesi szellemi alkotás 1994. május 24. napján (**szabadalmi oltalom elnevezése**) név alatt szabadalmi oltalmat nyert.

A peres felek a hasznosítási szerződést 1997. június 20. napján kiegészítették. Eszerint a szabadalom alapján gyártott ...krém Magyarországon és más meghatározott országokban ("**S**") néven kerül forgalmazásra azzal, hogy ezekben

az országokban az alperes ("**R**") néven nem hozza forgalomba a terméket. A licencdíj mértékét az árbevétel 8 %-ában határozták meg, szabadalmi részarányuk szerint megosztva. A szerződés kiegészítése 1997. július 15. napján lépett hatályba. Az Európai Szabadalmi Hivatal 1997. augusztus 20-án több európai országra - köztük ...országra is kiterjedően - európai szabadalmi védelmet adott a termékre.

Az alperes 2004-2008. évek között a licencdíj fizetési kötelezettségének csak részben tett eleget arra hivatkozással, hogy a termék forgalmazása csökkent, összetételében a fogyasztói igényekre tekintettel változásokat kellett eszközölni. 2006-ban még gyártotta és forgalmazta, 2007-2008-ban pedig értékesítette a korábban előállított és a felperesek szabadalma alapján készült terméket.

Az alperes által forgalmazott ("**R**", ("**Rp**") és ("**S**") nevű termékek közül előbbi kettő összetétele tartalmazza a szabadalmi igénypontokban megnevezett komponensek mindegyikét, valamint egyéb komponenseket is, ezek jelenléte a termékben azonban nem érinti a szabadalom lényegét. A ("**S**") néven forgalmazott termékek összetétele nem egyezik meg a felperesi szabadalommal érintett ...krém alkotóival.

A felperesek módosított keresetükben kérték, a bíróság kötelezze az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 3.725.551,- Ft-ot, míg a II. rendű felperesnek 1.753.200,- Ft-ot, valamint ezen összegek késedelmi kamatait. Indoklásul előadták, hogy az alperes az ("**R**") termékcsalád forgalmazásából a 2006-2008. évekre őket megillető hasznosítási díjat csak részben fizette meg.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy az ("**R**") márkanév alatt gyártott és forgalmazott termékek az utóbbi években az igénypontokban meghatározottakhoz képest már más összetételben és más technológiával készülnek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 3.725.551,- Ft-ot és késedelmi kamatait, a II. rendű felperesnek 1.753.200,- Ft-ot és késedelmi kamatait. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felek között 1991. október 10-én létrejött hasznosítási szerződés és annak kiegészítése az 1995. évi XXXIII. törvény 27. § (1) bekezdése alapján szabadalmi licencdíjas szerződésnek felel meg.

A perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján az állapítható meg, hogy az ("**R**") márkanévű termékek esetében a találmány lényegi elemeinek tartott, az igénypontokban felsorolt összetevőket hiánytalanul tartalmazzák a krémek, eltérés csupán az egyéb kiegészítők vonatkozásában tapasztalható. Lényegi eltérés a ("**S**") márkanévű termék vonatkozásában állapítható meg, amelyet azonban a felperesek leszállított keresete már nem érintett. Az összecszerűség vonatkozásában a felperesek által a (külföldi) forgalmazótól beszerzett kimutatást fogadta el ítéletének alapjául, mivel az alperes által a perben, valamint a pert megelőzően előadott adatok egymástól teljes mértékben eltértek, ezért a leszállított keresettel egyezően marasztalta az alperest.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett el fellebbezést elsődlegesen az ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása, másodlagosan annak hatályon kívül helyezése iránt.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően a szakvéleményeket, továbbá indokolás nélkül mellőzte a releváns ismeretekkel rendelkező és általa meghallgatni kért **(tanú neve)** tanút, ezért a tényállás részben hiányos, illetve ellentétes a beszerzett bizonyítékokkal.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés alaptalan.

A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 27. § (1) bekezdése szerint hasznosítási szerződés alapján a szabadalmas engedélyt ad a találmány hasznosítására, a hasznosító pedig köteles ennek fejében díjat fizetni. A per során nem volt vitatott, hogy a felperesek és az alperesi jogelőd között határozott időre szóló szabadalmi licencszerződés jött létre. A felperes 55. sorszám alatti leszállított keresetében kizárólag az **(\"R\")** termékcsaládba tartozó termékek után kért licencdíjat és kizárólag a szabadalmi oltalom alá tartozó időszakra vonatkozóan.

Az alperes a keresetlevélhez F/11. alatt csatolt 2009. január 14. napján kelt levelében maga nyilatkozott akként, hogy 2007. évben hagyott fel a felperesek által szabadalmaztatott eljárás alkalmazásával készült **(\"R\")** termékek gyártásával, 2007., 2008. évben pedig a szabadalom alapján előállított termékek utolsó értékesítése történt. A felperesek által érvényesített 2006-2008. időszakra vonatkozóan az alperes - saját nyilatkozata szerint - 2006. évben gyártotta is, 2007-2008. évben pedig forgalmazta a felperesek szabadalmaztatott eljárása alapján készült **(\"R\")** termékcsaládot.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy bár az alperes a termék eladhatóságának növelése és korszerűsítése érdekében végzett változtatásokat - a felperesek hozzájárulása nélkül - ezek a szabadalom lényegi elemeit nem érintették, ezért a termék forgalmazása után az alperes licencdíjat köteles fizetni. Ezt alátámasztotta az alapszakvélemény is, amely egyértelműen megállapította, hogy az **(\"R\")** termékek a szabadalmi igénypontokban megjelölt valamennyi összetevőt tartalmazzák.

Az összecszerűség vonatkozásában az ítélet tábla rámutat arra, hogy a felperesek csak a rendelkezésükre álló adatok alapján tudták megjelölni követelésük összecszerűségét, a **(külföldi)** forgalmazó igazolása alapján az értékesített termékek árbevételéhez igazodóan. Az alperes lett volna abban a helyzetben, hogy ezzel szemben meggyőző ellenbizonyítást (pl. könyvszakértő) ajánljon fel. Ilyen bizonyítási indítványt azonban nem tett, sőt bizonyos időszakokra vonatkozóan akként nyilatkozott, hogy a forgalmazási adatok már nem állnak rendelkezésére. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el a felperesek által keresetük összecszerűségének alátámasztására becsatolt bizonyítékokat.

Helytállóan mellőzte továbbá **(tanú neve)** tanúkénti meghallgatását, aki az alperes alkalmazottjaként érdektelennek nem tekinthető, másrészt a bizonyítási indítvánnyal

ellentétben a Pp. 180. § (2)-(3) bekezdése alapján a szakértőhöz a tanú nem tehet fel kérdéseket.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla az ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesek másodfokú eljárási költségét megfizetni, amelyet a kifejtett jogi képviselési tevékenységgel arányosan a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján állapított meg. Az alperes köteles továbbá az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt másodfokú eljárási illetéket megfizetni az 1993. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

S z e g e d , 2013. november 15. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Bálint Attila sk.
előadó bíró

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
táblabíró